

strier ellers har en særdeles vel gennemført faglig Organisation og derfor efter Whitley-Komiteens egne Anskuelser netop skulde egne sig særdele godt for Oprettelsen af Whitley-Raad, men det synes, som om netop denne Omstændighed, at disse Industrier er saa godt organiserede, i Virkeligheden har været det, som har været hindrende for Systemets Gennemførelse i de paagældende Brancher. Baade Arbejdsgivere og Arbejdere i disse Industrier har ment, at det var upaakrævet at indføre Whitleyraad, at gaa ad disse nye Veje, eftersom det Forhandlingssystem, man havde i Henhold til sine Overenskomster, tilfredsstillende alle rimelige Krav. Jeg synes, at dette Punkt er særdeles interessant, og jeg tror, at det indeholder hele Sagens Kærne. Den højtærede Socialminister skulde sikkert have sat sig lidt nøjere ind i de virkelige Forhold, i Motiverne bag Kulisserne, om jeg saa maa sige, i de forskellige Lande, hvis Foranstaltninger han nu paaberaaber sig til Gunst for sit Lovforslag, og i saa Fald tror jeg, som jeg allerede i Gaar tillod mig at fremhæve, at den højtærede Minister havde undladt at fremsætte sit Lovforslag.

Den svenske Indberetning omtaler saa videre Czekoslovakiet som typisk Eksempel paa et Land, hvor Bedriftsraadene ganske specielt har sat ind paa de Omraader, der direkte angaar Arbejdsforholdene, og som Følge heraf har Bedriftsraadene i Czekoslovakiet utvivlsomt haft deres Resultater at notere, i samme Grad som disse Forhold ikke forud var løst ad den normale Forhandlings Vej. Der er i Czekoslovakiet delte Meninger om Systemet, men den svenske Beretning sammenfatter dog sine egne Iagttagelser derhen, at man om disse Bedriftsraad kan sige, at hvor Arbejdsgiveren har vist Interesse og Forstaaelse, og hvor Arbejderne ved Sammensætningen af Raadene og i Raadene har vist Maadehold og Forstandighed, kunde man som Regel paaregne gode Resultater af Raadenes Arbejde. Var disse Forudsætninger ikke til Stede, førte Raadenes Virksomhed som oftest blot til Konflikter og andre Misforhold.

Endelig omtales til Slutning Forholdene i Østrig, hvor Bedriftsraadssystemet i endnu højere Grad end i Czekoslovakiet og Tyskland er et Revolutionsprodukt og i høj Grad er præget heraf. De østrigske Raads Beføjelser er særdeles vidtgaaende, og det fremhæves da ogsaa, at man har særlige Erfaringer dernedefra, men selv om Meningerne ogsaa dér er delte, er der i alt Fald Enighed om een Ting: at de mere

ideelle Formaal, Bedriftsraadene skulde arbejde paa, nemlig at give Arbejderne Kontrol med Virksomhederne, opdrage dem til at deltage i Ledelsen af disse, heller ikke i Østrig er blevet virkeliggjort. De østrigske Arbejdsgivere, som den svenske Delegation har talt med, har ment, at de østrigske Bedriftsraad ikke har ført til mere stabile Forhold, men kun har skærpet Modsætningerne og svækket Arbejdsdisciplinen, medens Repræsentanterne for Arbejderne omvendt har hævdet, at Bedriftsraadene indenfor de begrænsede Omraader, jeg har fremhævet, virkelig har bevirket, at Konflikterne er blevet afdæmpede og hele Forhandlingsforholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er kommet i en bedre Gænge. Fra Fagforeningernes Side er der i Østrig blevet lagt stærk Vægt paa, at der i Bedriftsraadene skulde indsættes erfarne, ældre, maadeholdne Arbejderrepræsentanter, fordi man ogsaa dér har haft for mange skræmmende Erfaringer fra de mere ungdommelige, radikale Elementers Indflydelse.

Jeg tror derfor, man kan sammenfatte i alt Fald den svenske Beretnings Resultater saaledes, at i intet af de Lande, som denne Delegation har besøgt, altsaa netop de Lande, som den højtærede Socialminister har fremhævet, har man konstateret Resultater, der blot i nogen Grad svarede til de mere ideelle Forventninger, man havde stillet til Bedriftsraadene, medens derimod Skyggesiderne, Skavankerne, alt det efter vor Mening risikable ved dette System, er traadt Delegationen i Møde overalt.

Det vigtigste bliver selvfølgelig alligevel de hjemlige Forhold, der her maa blive de afgørende, og som maa lægges til Grund for det hele, og jeg skal derfor tillade mig noget nærmere at udrede dem.

Lovforslaget om Bedriftsraad tilsigter jo en Demokratisering af vor Industri. Naar vi tager Frasen bort fra dette Begreb og tager det i dets reelle, dets bedste Betydning, er der intet, vi fra konservativ Side hellere ønsker at medvirke til, hellere ser udviklet end just en demokratisk Industri, en Industri, som baade i Form og Aand bygger og byder paa sund Frihed og sund selvstændig Udvikling, Frihed baade for den enkeltes Opdrift, Mulighed for Evnernes Udfoldelse — og Frihed ogsaa for Statsvælde og Knægtning ad Lovgivningens Vej. Jeg tror, vi bør være lykkelige ved at kunne sige, at vi, hvad angaar organisk Opbygning, har en Industri, der er mere demokratisk anlagt end maaske nogen anden i Verden. Dette gælder, hvad enten man gaar i Historiens Dybde eller i Øjeblikkets Ud-